

heden ikke faar den Værdi, man vil lægge ind i den. Der er indvendt, at hvis man skal angive, hvorfor vedkommende Arbejder er afskediget, vil det vække Uvillie, og vedkommende vil saa søge at gennemtvinge sin Afskedigelse. Det er muligt, det kan paapeges, at sligt kan ske her og der, men jeg tror, det bliver Undtagelser, at en Arbejder vil komme ind paa at opføre sig ilde for at gennemtvinge sin Afsked.

Maa jeg ogsaa sige med Hensyn til Bestemmelsen om, at man skal anmelde, naar vedkommende formodes at være Medlem af en Arbejdsløshedskasse, at der maa jeg holde med dem, der finder, at det er en uheldig Udtryksform, Lovforslaget her har. Jeg synes, det skal være ganske klart og lige til, naar vedkommende er Medlem af en Arbejdsløshedskasse, og jeg vil gerne gaa det Skridt videre at gøre det til Pligt for vedkommende Arbejder at meddele, hvorvidt han er Medlem af en Arbejdsløshedskasse. Naar man spørger om det, bør man kunne faa det at vide; og det synes jeg skulde udtales i Loven. Der har været Tale om, at der skulde indføres et Kort-system for Medlemmerne, og det har vakt Uvillie indenfor Arbejdernes Kreds. Jeg forstaaer ikke denne Uvillie. Jeg synes, det er meget overdrevne Udtalelser, der er kommet frem imod at gaa til saadanne Kort, men jeg siger: Lad os forhandle om det. Denne Tanke kan jo udføres under forskellige Former, og vi finder da nok en Form, der kan modtages uden Uvillie. Der er ikke hos mig og sikkert ikke hos nogen noget Ønske om, at de Bestemmelser, der gives, ikke fra alle Sider skal kunne blive erkendt som noget, de ekstraordinære Forhold naturligt fører med sig. Der har fra Langkjærs Side været Tale om, at der skulde indføres et Nævn. Ærede Medlemmer vil have set noget nærmere herom i Betænkningen. Det forekommer mig ikke naturligt, at vi gaar til en saadan gennemgribende Forandring her ved denne Lejlighed. Jeg synes, det er af den Slags Spørgsmaal, som maa overvejes af en Kommission under normale Forhold, og hvor man drøfter en Fremtid for disse Institutioner under mere neutrale Forhold.

Med Hensyn til Lovforslagets § 9 paa-skønner jeg Ministerens Forsøg paa dog

at gaa noget hen ad Vejen imod de Mindretal, der har været i Kommissionen; men jeg mener ikke, at det er tilstrækkeligt. Det er efter min Mening nødvendigt, at der bliver faste Regler paa dette Omraade. Det er en flersidig Kontrol, man kommer til at indføre gennem disse absolutte Bestemmelser, og det er efter min Mening heldigt at indføre en saadan flersidig Kontrol.

Jeg skal nu gøre nogle Bemærkninger i al Korthed om Understøttelsernes Størrelse. Jeg for mit Vedkommende er tilbøjelig til at følge de Sætser, som Kommissionsmedlemmerne Black og Jensen-Sønderup har opstillet i Betænkningen, og som jeg kunde ønske, at Ministeren havde foreslaaet. Men jeg vil samtidig sige, at det vilde forekomme mig rigtigt, om vi kom ind paa en stærkere Klassesdeling, Takstdeling, om jeg saa maa sige, af Tilskuddet fra det offentlige. Ærede Medlemmer, der læser de Bemærkninger igennem, som Kommissionsmedlemmet Hauch har fremsat i Betænkningen, vil sikkert forstaa, at her er rørt ved noget, som det vil være rigtigt at tage med ind under vore Overvejelser, og det har vi ogsaa gjort ved tidligere Lejligheder her paa Rigsdagen. Jeg vil minde ærede Medlemmer, der var Medlemmer af Rigsdagen den Gang, eller som har efterset den Lovgivning senere, om, at da vi i 1908 vedtog nye Lønningslove for Etaterne, gennemførte vi en større Takstdeling. Vi optog den Gang 4 forskellige Klasser i disse Lønningsbestemmelser. Det er ogsaa rigtigt at komme ind paa dette her med Hensyn til det offentlige Tilskud, men det er naturligvis noget andet med det Beløb, der forsikringsmæssigt tilkommer den enkelte. Der kunde være Tale om at sætte flere Takster med Hensyn til det Tilskud, der er af overordentlig Karakter, og som Staten giver ud over, hvad den allerede yder til den forsikringsmæssige Hjælp. I øvrigt kan vi jo i Udvalget forhandle nærmere om, hvorvidt Understøttelsen skal være saadan eller saadan, men hvis der skulde vise sig nogen Meningsforskel med Hensyn til Størrelsen, vil jeg anbefale, at man søger at udligne disse forskellige Meninger ved at gaa til noget højere Beløb pr. Barn. Det er nemlig ganske utvivlsomt, at de arbejdsløse, der under disse ekstraordinære